

[Socialministeren.]

der under sådan gerning invalideredes i sværere grad.

Endelig ydes der i en række tilfælde hædersgave i henhold til lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre. Det drejer sig her om tilfælde, hvor danske statsborgere satte liv eller helbred til under deltagelse i modstandskampen eller som følge af internering eller deportation på grund af deltagelse i modstandsbevægelsen, samt om danske statsborgere, der blev dræbt eller alvorligt invalideret under tjeneste i det danske politi og grænsegendarmeri eller ved gengældelsesaktioner fra besættelsesmagtens side.

Hædersgaverne, der som hovedregel oprindelig udgjorde 800 kr. til invaliderede og enker og 200 kr. til børn af de dræbte eller invaliderede, er ved to lejligheder blevet forhøjet under hensyn til den stedfundne prisudvikling.

Den første gang var i 1955 i forbindelse med 10 års dagen for befrielsen, da hædersgaverne blev forhøjet med 25 pct., således at beløbene herefter udgjorde henholdsvis 1.000 kr. og 250 kr. årligt.

Den anden forhøjelse fandt sted i 1960, efter at der var forløbet 15 år efter befrielsen. Ved denne lejlighed forhøjedes hædersgaverne med yderligere 25 pct. af de oprindelige beløb. Ydelserne udgør herefter i dag 1.200 kr. årlig til invaliderede og enker og 300 kr. til børn.

I foråret 1965 vil der være forløbet 20 år siden Danmarks befrielse. Regeringen foreslår med dette som anledning, at hædersgaverne forhøjes yderligere med 25 pct., således at de fra den 1. april 1965 udgør 175 pct. af de oprindelige beløb, d. v. s. 1.400 kr. til invaliderede og til enkerne og 350 kr. til børnene. Denne forhøjelse svarer helt til prisudviklingen siden den sidste forhøjelse af hædersgaverne.

Samtidig er det fundet rigtigt at forhøje de understøttelser, der ydes i anledning af ulykkestilfælde på søen under den 1. ver-

denskrig, idet disse understøttelser hidtil har været reguleret på linje med de nævnte hædersgaver.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 195 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation, og i § 2 1 person, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946; vedkommende, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, søger nu om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret, for så vidt angår den pågældende.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folkets velvillige og hurtige behandling.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kød m. m.

Lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m. m. skal i henhold til lovens § 6, stk. 2, således som denne bestemmelse blev affattet ved lov nr. 49 af 25. februar 1963, forelægges til revision i folketingsåret 1964-65. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der ikke i den forløbne tid indhøstet erfaringer, der kan begrunde ændring af loven, og lovforslaget går derfor ud på, at forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1967-68.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærk-